

ROČNÍK XLVI

2

BŘEZEN - DUBEN 2009

CENA 12 Kč

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN V SOBOTCE

*Cenu Jivínský Štefan za dlouholetý přínos v oblasti kultury si odnesla paní Blažena Zatloukalová z Hořic.
Foto: Zbyněk Krámek*

Ve středu 25. února 2009 se v sokolovně konalo vyhlášení 12. ročníku Jivínského Štefana. Z letošních 218 nominací vzešel vítěz ve dvou kategoriích - za pozoruhodný kulturní počín roku 2008 a za dlouholetou kulturní činnost na Jičínsku. První ocenění, které již tradičně určil los, získal student hořického gymnázia Martin Ertl za práci o hořickém židovském lékaři Jaroslavu Kaufmannovi, ve druhé kategorii byla z nominovaných porotou vybrána paní Blažena Zatloukalová, členka hořického ženského pěveckého spolku Vesna.

Program zahájili starosta Sobotky Stanislav Tlášek

a duchovní otec Jivínského Štefana Bohumír Procházka. Dvuhodinovým programem provázela paní Dagmar Faměrová. Před vyhlášením cen se promítal film o Českém ráji z dílny dr. Ivana Kafky a režiséra Jana Eisnera. Po vyhlášení prvního oceněného vystoupilo Studio Šrámkova domu, po kterém byly na podium pozvány a kyticemi odměněny paní Lidmila Košťálová a paní Alena Pospíšilová z Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně. Na závěr zazpíval smíšený pěvecký sbor Stojmír & Bendl z Dolního Bousova a Sobotky.

-JAN-

KULTURNÍ AKCE V SOBOTCE :

- 29. 04. 19:00 - sokolovna - ŽÁRLIVOST - divadelní představení s J. Hlaváčovou a H. Maciuchovou
- 16. 05. 09:00 - OSLAVY 135. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V SOBOTCE
- 20. 06. SOBOFEST - 2. ročník hudebně sportovního festivalu
- 4. - 11. 07. 53. ŠRÁMKOVA SOBOTKA ON-LINE aneb jazyk, literatura, škola a nová média
- 22. 08. 21. SOBOTECKÝ JARMARK A 10. FESTIVAL ŘEMESEL

RADNICE INFORMUJE zprávy z MěÚ

20. veřejné zasedání zastupitelstva

Zastupitelé města Sobotka se již podvacáté sešli na svém veřejném zasedání, konaném dne 24. března 2009 ve velkém sále Sportovního klubu.

V úvodu schůze byli všichni přítomní seznámeni se zápisy výborů.

Finanční výbor projednal na své poslední schůzi poskytování neinvestičních dotací organizacím a spolkům působícím ve městě. Dotace na rok 2009 budou všem přiděleny na základě jejich požadavků. Seznam jednotlivých organizací a spolků včetně jednotlivých částek jsme uveřejnili v minulém vydání Zpravodaje. Sportovní klub Sobotka požádal o možnost navýšení stávající dotace (240 000,-Kč) na 300 000,-Kč. Tuto žádost finanční výbor nedoporučil.

Kontrolní výbor provedl kontrolu zápisů ze zasedání rady města a zastupitelstva konaných v roce 2008. Rada se sešla celkem 21x, zastupitelstvo 7x. V zápisech nebyly shledány žádné nedostatky. Na příštím zasedání zastupitelstva bude předložen plán práce kontrolního výboru na rok 2009.

Zastupitelé vzali obě informace na vědomí.

Ze strany Krajského úřadu byl na MěÚ proveden audit hospodaření za rok 2008. Výsledky auditu byly zveřejněny na úřední desce MěÚ a také na internetu. Audit neshledal v hospodaření města žádné závažné nedostatky.

Zastupitelé schválili rozpočtové opatření č. 1/2009, kterým se stávající rozpočet v důsledku přijatých i čerpaných dotací v příjmové a výdajové části upravuje na 38 563 480,-Kč.

Schválen byl i rozpočtový výhled na období 2010 – 2013. Jeho zpracování je obcím uloženo zákonem. Rozpočtový výhled vychází z výsledků stávajícího rozpočtu. Jeho účelem je zajistit stabilitu v hospodaření města.

Výběrová komise projednala žádosti občanů o poskytnutí půjček z fondu rozvoje bydlení. O půjčky požádali čtyři občané. Z poskytnutých půjček budou hrazeny opravy fasád, výměny oken, dveří atd. Výběrová komise všechny žádosti doporučila a zastupitelstvo poskytnutí půjček schválilo.

V minulém Zpravodaji jsme informovali o vyhlášení záměru na pronájem a provozování parkoviště u zámku Humprecht. Přihlásil se jediný zájemce: Sportovní klub Sobotka. Zámek Humprecht se vzdal možnosti zajistit provoz parkoviště vlastními silami. S pronájmem jinému subjektu souhlasí za podmínky, že provoz parkoviště

bude zajištěn v souladu s otevírací dobou zámku a mimo tuto dobu i v době konání mimořádných akcí. Tuto podmínku se Sportovní klub Sobotka zavázal splnit. Zastupitelé schválili pronájem parkoviště a jeho následné provozování v letošní sezoně Sportovním klubem Sobotka.

-MJ-

18. 3. navštívil Sobotku náměstek hejtmána Královéhradeckého kraje ing. Vladimír Derner (KDU-ČSL). Ing. Derner (na fotografii uprostřed) na pracovní schůzce se zástupci města a členy KDU-ČSL jednal o činnosti zastupitelstva, o problematice dotační politiky, problémech města a dalších záležitostech komunální politiky.

Sobotečtí baráčníci se veselili na župním plesu v Dobrovici

„Nejen prací živ je člověk“, řeklo si konšelstvo V. župy a na sobotu 14. 3. od 20 hodin pozvalo sousedy a tetičky ze všech 27 obcí na tradiční župní ples, aby se pobavili, zatancovali si i něco pěkného, či dobrého vyhráli v tombole a zakončili tak v Dobrovici plesovou sezonu. Ke správné taneční náladě patří hlavně hudba. Byli jsme potěšeni, že naše pozvání přijalo rodinné hudební seskupení souseda Hašlara z obce Bakov n. J., které je všem známé a hlavně mezi baráčníky oblíbené. Muzikanti hrají k tanci i poslechu skvěle a hodně.

Letos připadlo pořadatelství plesu baráčnické obci Dobrovice. Rychtářka tetička Hlaváčová zapojila do příprav celou svoji rodinu i členy obce. S vydatnou pomocí přispěchali baráčníci z nedaleké obce Nepřevázka. Na přípravu sálu a plesové tomboly bylo potřeba hodně fyzických sil, a tak každá pomoc přišla vhod. Mohutné pracovní nasazení přineslo očekávaný výsledek. Za dvě hodiny byl sál dobrovické sokolovny slavnostně vyzdoben a připraven přijmout natěšené tanečníky. Také dárky do tomboly byly řádně označeny číslem a tombolenky už jen čekaly na své majitele. Mezi různorodým sortimentem se nejvíce vyjímal po „domáčku“ upečené a cukrářkou ozdobené dorty. Celkem šedesát dortů upekly tetičky z Dobrovice a ty teď mezi ostatními cenami čekaly na své výherce. Každý, kdo si tombolenku zakou-

pil, v duchu doufal, že alespoň jeden ten krásný a na první pohled chutně vyhlížející dort čeká právě na něj. Již od 19. hodiny začali přijíždět první účastníci plesu a sál se začal zaplňovat. Jen málo míst u stolů zůstalo volných. Organizační rychtář soused Křemeček vydal ještě několik organizačních pokynů a ples mohl začít.

Hudba spustila první tóny a do sálu napochodovalo krojované mládí z obce Řepov, Nepřevázka, Malá Bělá, Březno, za nimi krojované tetičky, sousedé. Byl to úchvatný pohled na pestrobarevné, roztančené, usměvavé baráčníky. Do sálu majestátně vstoupila rychtářka V. župy teta Rulcová, panímaminka, místorychtář a další župní činovníci. Přivítání byli baráčnickou poetou.

přispělo ještě k veselejší náladě. Čas na parketu i v družném hovoru s přáteli rychle plynul. Rázem tu byla druhá hodina ranní a s ní i konec župního plesu.

Děkujeme obci Dobrovice a především rodině rychtářky tety Hlaváčové za příjemné prostředí, které pro nás vytvořila, za péči, kterou nám věnoval personál obsluhy a všem tetičkám a sousedům, že se přišli pobavit na ples V. župy.

Zveme Vás už nyní na župní ples v roce 2010, tentokrát do města Dolní Bousov.

Zapsala Z. Hejnová
(místorychtářka obce)

Sobotečtí baráčníci na župním plese v Dobrovici.

Foto: Zuzana Hejnová

Rychtářka převzala rychtářské právo a vládu nad plesem, všechny přítomné uvítala a popřála dobrou náladu a krásný večer. Tímto slavnostním nástupem byl ples zahájen. Taneční páry začaly tančit na první tóny české polky. Zábava po celou dobu plesu byla skvělá, všichni se dobře bavili a vypadali spokojeně. Hudba souseda Hašlara hrála v různém rytmu jednu skladbu za druhou. Spokojeně se usmívali všichni ti, kteří se mohli pochlubit dortem, vyhraným v tombole. V programu plesu nechybělo ani vystoupení souborů lidových tanců s ukázkou tance „Česká beseda.“ Sobotečtí baráčníci bývají pravidelnými návštěvníky župního plesu. Tentokrát se do kroje obléklo dvanáct tetiček, které doprovázelo šest sousedů. I když tanečnicků bylo málo, přesto se tetičky na parketu vyřádily. Deset dortů vyhraných v tombole

Promítání dokumentárních filmů podruhé

Ve filmové dílně dr.Kafky a kameramana pana Eisnera vznikly další dokumentární filmy ze Sobotky a okolí. Protože jsme se již nemohli dočkat, až budou filmy promítány veřejně, poprosili jsme dr. Kafku o jejich zhlédnutí už teď. A tak obec baráčnická pozvala své členy a příznivce k odpolednímu promítání na 25. 3. od 17 hodin do hasičské klubovny pod Humprechtem. Promítací techniku a její obsluhu zajistil vedoucí MKS Sobotka pan Janatka. Více jak dvacet přítomných účastníků bylo nadšeno záběry z přírodních krás Českého ráje, dokumentu s odborným komentářem o dřevěných lidových

stavbách na Sobotecku. Poučný byl dokument o sochařském rodu Jelínků. Slzy do očí nám vernal film o Šolcově statku. O jeho historii vypráví soused dr. Samšiňák. Po jeho zhlédnutí patřilo několik minut vzpomínce na skvělého člověka, jakým dr. Samšiňák byl. Jsme rádi, že tento film vznikl a my můžeme „Káju“ vidat alespoň na filmovém plátně. Velmi zajímavý byl pořizený záznam z restaurátorské práce na sobotecké monstranci. Závěr odpoledne patřil filmu z oslav 15. výročí založení Domu pokojného stáří v Libošovicích. Tomu, kdo nemohl být přítomen na tomto odpoledním promítání nebo chce svým blízkým a přátelům věnovat krásný dárek, sdělujeme, že všechny předvedené dokumentární filmy si může zakoupit v Městském informačním centru města Sobotky.

Děkujeme dr. Kafkovi, že vyslyšel naše přání a přišel nám promítnout a okomentovat svoji filmovou tvorbu. Těšíme se, že bude ve své bohužel práci filmaře a fotografa pokračovat a vzniknou další krásné záběry. K tomu mu přejeme hodně zdraví, pevnou ruku a dobré světló.

Z. Hejnová
(místorychtářka obce)

PO STOPÁCH MINULOSTI

Kterak technický pokrok vtrhl do poklidného města Sobotky 1. část

Nadneseně bychom mohli Sobotku označit v 2. polovině 19. a počátkem 20. století za kulturní velmoc, ovšem hospodářský rozvoj byl podprůměrný. Přispěla k tomu absence většího vodního toku, převaha tradiční drobné zemědělské výroby i malá odvaha místních podnikatelů. A tak již od středověku byly vrcholem technického pokroku na Sobotecku fungující městský vodovod a klapající kola vodních mlýnů doplněných v 19. století dvěma mlýny větrnými. Spojení se světem zajišťovala od roku 1747 sobotecká pošta svými kurýry a dostavníky, zboží se přepravovalo důstojnými formanskými vozy, panské náklady převážely tzv. dlouhé fúry poddáných.¹

Teprve v polovině 19. století přichází čas změn. Snad je způsobil rok 1848 a vzpomínky na národní gardu, svatodušní pražské bouře a zrušení roboty, snad mladí studenti, jejich besedy a ochotnické divadlo od roku 1849, snad tábory lidu koncem 60. let, jichž se Sobotečtí zúčastňovali. Již roku 1849 byla založena Divadelní jednota, v roce 1862 Občanská beseda, roku 1869 zde vznikl Sokol, roku 1877 Sdružení studujících soboteckých a v 2. polovině 19. století i další spolky. Začalo se cvičit, začala se pěstovat a podporovat turistika – v roce 1906 byl založen Klub turistů, dokonce se již kolem roku 1900 bruslilo na Brixově louce a jezdilo na saních od Staňkovy Lhoty přes celé město až k Syrovandě.

Od roku 1837 započalo osvětlování náměstí a pak i dalších ulic lampami. To však stále ještě nebyl velký technický pokrok v poklidném městě. Výjimkou byla osobnost hodináře Jana Prokeše,² který – poučen kapla-

nem Damiánem Šimůnkem – vymýšlel a realizoval nejruznější věžní, nástěnné, kapesní i skříňové hodiny, z nichž některé ukazovaly desítky údajů, až nakonec vyrobil funkční model tehdy pochroumaného pražského orloje ze staroměstské radnice, vystavil ho roku 1864 v hlavním městě, a tím dal podnět k jeho opravě a znovuvvedení do chodu. Jeho hodiny s průsvitným ciferníkem zdobily od roku 1865 věžičku staré sobotecké radnice.³ Také Novákova dílna produkovala znamenité výrobky zvláště pro pivovary a syn zakladatelův Josef Vincenc Novák proslul jako spolujitel pražské strojírný Novák a Jahn.⁴ Skutečný technický pokrok přišel do města – kromě telegrafu, který klepal v sobotecké Macounově lékárně už od roku 1877 a pan lékárník PhMr. Josef Macoun ho spravoval do roku 1883 – až na úplném konci století.⁵

To vtrhnutí technického pokroku a s ním spojené rychlosti začalo nenápadně – cyklistikou. Oficiální historická publikace *L&K-Škoda 1895-1995* autorů Petra Kožiška a Jana Králíka uvádí, že v roce 1897 se sám zakladatel firmy Václav Laurin zúčastnil „slavnostní výpravy z Mladé Boleslavi do Sobotky, kam vezli na opentleném žebříňáku třináct Slavií pro nový cyklistický klub, založený místním učitelem. Byla to sláva pro výrobce, zákazníky a vůbec všechny Sobotecké – povoz vítaly davy s hlučnou muzikou.“⁶ Adolf Branald líčí tuto událost v knize *Dědeček automobil* obdobně, i když opentlenými větami beletristy: „Nastala řada slavných dnů, z nichž nejslavnější byl patrně den, kdy naložili na koňský potah prvních třináct velocipedů a vezli je soboteckým cyklistům, kteří se odvážili objednat český, nevyzkoušený výrobek. Muzika hrála, sobotečtí kluci se mohli zbláznit samou radostí, na rynku stálo mnoho lidí, mávali a volali: Sláva, nazdar Slávii!“⁷ Je pravděpodobné, že tato zakázka zachránila začínající mladoboleslavský podnik před krachem. Škoda, že některá z oněch Slavií neobohatila sbírky soboteckého muzea jako její předchůdce – vysoké kolo s korkem na ráfku.

Někdy v této době – přesný rok už zřejmě ne zjistíme – se v Sobotce a okolí začaly prohánět po silnicích první motocykly a automobily. Automobil měl jako první ve městě asi továrník Hynek Slavík nebo poslanec Jindřich Gustav Maštálka. Je zvěčněn fotografem Františkem Mencelem ve sborníčku *Na památku účastníkům třetího sjezdu rodáků a přátel města Sobotky a okolí 1906*.⁸

V tomto Památníku a v další sjezdové publikaci *Ze zákoutí Sobotky*⁹ najdeme i program tohoto čtyřdenního sjezdu a v něm i bod: „V pondělí dne 27. srpna 1906 o 2. hod. odpo. domácí okružní závod na cestovních motocyklech (Sobotka, Kost, Dobšín, Hoř. Bousov, Osek – Sobotka). Start o půl 3. hodině odpolední. Hosté vítáni. Přihlášky do 24. srpna incl. na sjezdový výbor. Po celý den projížďka v automobilech, zapůjčených firmou Laurin a Klement v Mladé Boleslavi.“¹⁰

Ty motocyklové závody, první v městě, jsou zvěčněny na několika fotografiích a krásně je popisuje jeden z přímých aktivních účastníků, spisovatel a pozdější ministr obchodu ing. Ladislav Novák v povídce *Železný oř*.¹¹ Snad stojí za obšírnější citát: „Byly to závody, jaké svět ještě neviděl a nepochybně už nikdy nespátrí. Inu, mladost – radost! Ke startu se dostavilo celkem pět závodníků: dva montéři z Laurinky, dva mladí sportovci

z Turnova a moje maličkost. Byl to závod okružní: Sobotka – Kost – Dobšín – Hoření Bousov – Sobotka. Tuto trať bylo závodníkům projeti třikrát. Postavili jsme se u startu pěkně jeden vedle druhého, bez ohledu na sílu jednotlivých strojů, a na znamení jsme současně vyrazili, a to: dva osvědčení jezdci z Laurinky na závodních strojích dvoucyklových a my ostatní na slabých motorkách jednocykových. Že při rozjížděce nikdo nezlomil vaz, lze děkovati jen čiré náhodě...

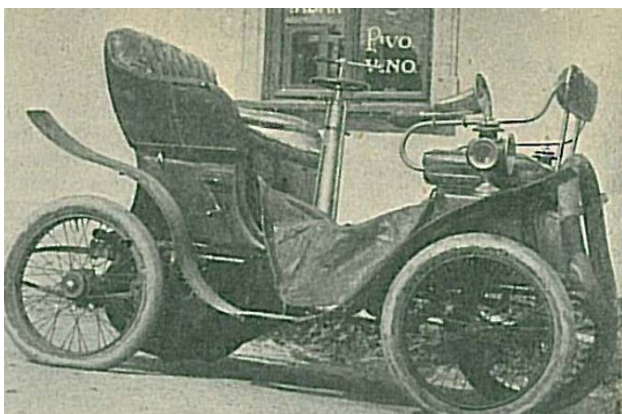
Dva závodníci se hned v prvním kole ztratili. Přesvědčivše se o beznadějnosti zápasu, odloupli se hned na křižovatce v kosteckých lesích a moudře se vrátili do Turnova, ale já se nedal a nezalekl ani šilené jízdy profesionálních závodníků.

Za svou houževnatost, nepochybně naprosto zbytečnou, byl jsem však odměněn podivným řízením osudu překvapujícím způsobem. Když jsem totiž šťastně dokončil první kolo, zaslechl jsem za sebou ohlušující hřmění motorů obou závodníků z Laurinky, kteří se rychle blížili ke konečnému cíli. Obecenstvo se však domnívalo, že i já projíždím start potřetí a uspořádalo mi velkolepé ovace jako vítězi, neboť bylo přesvědčeno, že jsem slavně zachránil čest jeho rodného města. Rozčarování se zmocnilo zaslepených nadšenců teprve, když se dověděli, že jsem byl ze tří „dobrým“ třetím, opozdiv se pouze o dvě kola – –¹²

Ladislav Novák patřil skutečně k prvním soboteckým motocyklistům (mezi cyklisty to byl pravděpodobně ing. Bohumil Peča). Spolu s ním propagovali technický pokrok i obchodník a fotograf Miloslav Bureš a římskokatolický kaplan Jan Chromý. O jejich slastech a strastech opět píše Ladislav Novák ve zmíněné povídce. Hned při koupi dostal od montéra mladoboleslavské továrny cennou radu: „Náčiní je v tašce, ale noste vždy v kapse nějaký kámen... Když vám motor správně nezapaloval, což se občas stává, uhoďte kamenem tuhle na odtrhovač a stroj se zase rozeběhne jako čert...“¹³

Pokračování v příštím čísle

Karol Bílek

První automobil v Sobotce

Vysvětlivky:

¹ K dějinám Sobotky a okolí viz Antonín Vojtěch SAKAŘ, *Paměti Sobotky od její založení až po rok 1875*, příloha časopisu *Věstník sobotecký* 1911-1918; Josef PEKAŘ, *Knihy o Kostí. Kus české historie, 1-2*, Praha 1909-1911; Vladimír RUDA, *Stručný historický nástin vývoje Sobotky*. In: Sobotka. Jubilejní sborník k 450. výročí povýšení na město, Sobotka 1948, s. 19-34.

² O jednotlivých osobnostech více viz Karol BÍLEK, *Kdo je kdo v dějinách Sobotecka*, Sobotka 1995.

³ M. V. [= Miroslav VLACH], *O soboteckém hodinářství* Prokšovi, Sobotka 1941 (zvláštní otisk z *Věstníku soboteckého*).

⁴ Ladislav NOVÁK, *Můj otec*. In: *Pásmo vzpomínek*, Praha 1947 (2. vyd.), s. 9-32.

⁵ Zbyněk KRÁMEK, *Z historie sobotecké lékárny*, *Zprávy Šrámkovy Sobotky* (dále jen ZŠS) 3, 1966, č. 10, s. 9-10.

⁶ Petr KOŽIŠEK – Jan KRÁLÍK, *L&K-Škoda 1895-1995, I*, Praha 1995, s. 15.

⁷ Adolf BRANALD, *Dědeček automobil*, Praha 1986 (5. přepracované a rozšířené vydání), s. 33-34.

⁸ Gustav MAŠTÁLKA – Ladislav NOVÁK (uspoř.), *Na památku účastníkům třetího sjezdu rodáků a přátel města Sobotky a okolí 1906*, Sobotka 1906 (dále jen *Památník*).

⁹ Jan KUBŮ, *Ze zákoutí Sobotky. Humoristický list na počest sjezdu rodáků ve dnech 25., 26., 27. a 28. srpna 1906*, Sobotka 1906.

¹⁰ Tamtéž, s. 31.

¹¹ Ladislav NOVÁK, *Železný oř*. In: *Pásmo vzpomínek*, Praha 1941 (1. vyd.), s. 102-114.

¹² Tamtéž, s. 110-112.

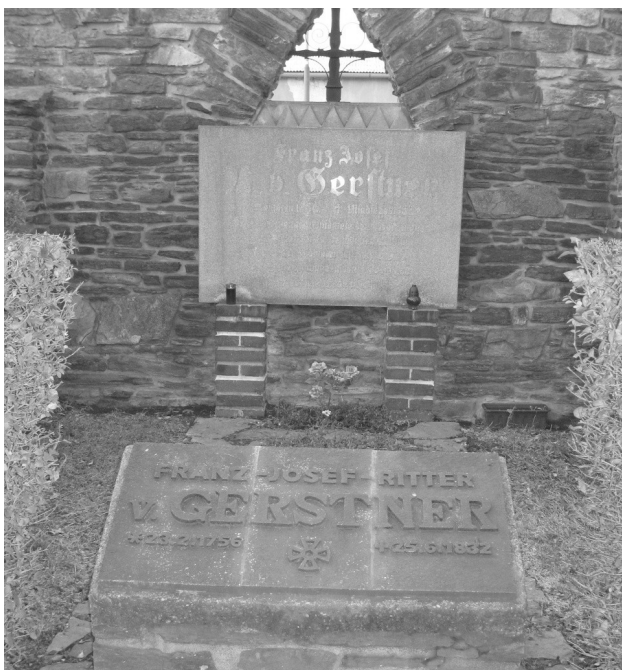
¹³ Tamtéž, s. 103.

KRAJANSKÉ HROBY

František Josef rytíř Gerstner (23. 2. 1756 – 25. 6. 1832). Zakladatel pražské polytechniky a vynikající technik, jehož myšlenkou byla i první koněspřežka z Českých Budějovic do Lince, je se Soboteckem spjat závěrem svého života. Jeho dcera Gabriela byla manželkou majitele mladějovského statku Josefa Augusta Pabstmannna a při svém pobytu u ní Gerstner na Mladějově zemřel. Byl tu také pohřben. Za nevyjasněných okolností byly jeho ostatky v roce 1931 z hrobu vyzvednuty a pohřbeny v čestném hrobě v jeho rodišti Chomutově. Ovšem pamětníci později potvrdili, že hrobník vykopal kosti jiného nebožtíka... Jaká je pravda, by asi odhalil jen test DNA. Skutečností je, že Gerstner má v současné době dva hroby – jeden v Chomutově (na snímku ing. Zdeňka Macouna) a druhý s velkou pamětní deskou na Mladějově (snímek J. Janatky). Gerstnerovu podobu zvětšil Bohuslav Schnirch bustou v Národním muzeu v Praze.

O osudech Gerstnerova pomníku v Chomutově nám napsal historik tamního muzea Mgr. Jan Hirsch: „Podnět k jeho postavení vzešel od chomutovské pobočky Svazu německých inženýrů v roce 1926. Z mnoha návrhů zvítězil projekt ing. architekta Karla Ernstbergera a sochaře Antona Holluba ml. Pomník vypadal asi takto: jednalo se o nevelký areál obehnaný nízkou kamennou zídou, v jehož středu ležely dva kamenné hranoly s nápisem GERSTNER se vztyčeným třetím kvádrům nesoucím bronzový Gerstnerův reliéf. Práce na pomníku probíhaly mezi červencem 1931 a květnem 1932 a prováděly je chomutovské firmy: Karl Oskar John, Emil Gelinek a Richard Herold. Pomník byl slavnostně odhalen 26. 6. 1932. Po osvobození byl reliéf z pomníku odstraněn a v první polovině 50. let byl pomník vyhozen do povětří.“ (Zprostředkoval ing. Zdeněk Macoun.)

-KB-

Gerstnerův hrob v Chomutově

Gerstnerův hrob v Mladějově

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Milena Kovářová: Pajda a Papulka. Kočičí dobrodružství. (Fabula Hranice 2008, 53 s.). S radostí můžeme našim čtenářům oznámit, že svou knižní prvotinu vydala naše krajanka a dlouholetá spolupracovnice ZŠS, paní Milena Kovářová, roz. Černá ze Spyšové. Je to pohádková knížka, určená našim nejmenším od 3 let. Hlavními hrdiny jsou dvě kočičky a jejich příběhy na zahrádce i ve světě jejich malých přátel. Knížku doprovodila půvabnými jemnými ilustracemi Markéta Kotková a můžete si ji zakoupit i v sobotecké knihovně.

-KB-

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Připomínáme opět jen několik hodně kulatých březnových a dubnových výročí rodáků a přátel Sobotecka.

15. 3. 1869 se v Sobotce narodil **Josef Mačenka**. Patří mezi četné známé muzikanty ze Sobotky. Vystudoval pražskou konzervatoř (zde ho učil mj. osenický Josef Förster) a brněnskou varhanickou školu (žák Leoše Janáčka). Působil v Jičíně, v Kolíně a od roku 1898 na učitelském ústavu v Kutné Hoře, kde se stal významným organizátorem hudebního života. Zemřel 23. 8. 1928.

17. 3. 1909, tedy před sto lety, se narodil v Praze literární historik a archivář **František Bařha**. Po studiích pracoval v několika archivech, od roku 1960 v Literárním archivu Národního muzea a Památníku národního písemnictví. Vytvořil obsáhlou bibliografii života a díla Fráni Šrámka, jemuž se věnoval i v dalších svých studiích a edicích. Zemřel 28. 1. 1985. Jeho pamětníci si připomínají úžasnou vytrvalost, s níž sháněl co nejmenší podrobnosti ke svým pracem.

28. 3. 1969 zemřel malíř a grafik **Karel Kinský**. Bylo mu 68 let. Znal do detailů minulost svého milovaného Turnova, ovlivňoval jeho kulturní život, psal vlastivědné články o Českém ráji – i do našeho ZŠS. Přítel Jarmily Glazarové, vyzdobil knižničku jejích přednášek ze Šrámkových Sobotek *O kráse české řeči* (1964). A mnoho jeho exlibris má motivy ze Sobotecka.

26. 4. 1869 se narodil v Sobotce **Václav Pažout**. Měli bychom napsat bratr Václav Pažout, neboť tento dlouholetý úředník soboteckého okresního výboru byl od mládí nadšený sokolský pracovník. Prošel mnoha funkcemi v sobotecké jednotě, ale byl i župním náčelníkem mladoboleslavské Fügnerovy župy. Vedle toho byl městským knihovníkem a aktivním členem mnoha soboteckých spolků. Zemřel 21. 5. 1924, nedožil se postavení zdejší sokolovny.

-KB-

VE ŠRÁMKOVĚ DOMĚ TO STÁLE ŽIJE!

Každé páteční odpoledne se rozezní jindy tiché zdi Šrámkova domu dětským smíchem a vzrušenou pracovní divadelní atmosférou. To se opět sešel místní dětský a studentský divadelní soubor „Studio Šrámkova domu.“

Každoročně připravují svá vystoupení dle počtu a sil jednotlivých skupin nebo jednotlivců. Naposledy je veřejnost mohla vidět v adventním čase, kdy společně všechny skupiny vystoupily s pašijovou hrou „V Betlémě není místo!“ spolu s pěveckým souborem sobotecké základní školy.

A nejnovějšími inscenacemi jsou dvě soutěžní, ještě dětské, s názvem „Jak se ze lva stane želva“ a „Cantervillské strašidlo aneb těžký osud poutivého anglického strašidla“. Obě inscenace se zúčastnily okresní přehlídky Dětská scéna v jičínském K-klubu. Umístily

se mezi 13 soubory na předních místech a budou reprezentovat náš okres v krajském kole v Hradci Králové (v těchto soutěžích porota neurčuje pořadí jednotlivých představení, pouze doporučuje nejinspirativnější inscenace do dalších kol).

„**Jak se ze lva stane želva**“ je pásmo krátkých básniček, určených především dětem mladšího školního věku. Je to zajímavá koláž z textů Žáčka, Vodňanského, Dědečka, Kašpara a dalších propojená pohybem a hravými prvky, nepotlačující přirozenost dětského herce, pokud se o herectví dá v tomto věku vážně mluvit.

„**Cantervillské strašidlo aneb těžký osud poctivého anglického strašidla**“ je inscenace inspirovaná povídkou Oscara Wilde. Dojímavý příběh opravdu „poctivého“ strašidla, sira Simona de Canterville, který zavraždil svou manželku a je odsouzen na věky ke strašení obyvatel zámku Canterville. Proroctví ovšem říká, že : „ *až zlatovláska jako květ, k modlitbě pohne hříšný ret, až suchá mandloň rozkveté, zalita slzou dítěte, pak přijde doba šťastných chvil a klidný bude Canterville...* “. Příběh začíná příjezdem nových majitelů zámku, kteří nevěří na strašidla a jejich existence se jim zdá nanejvíš pozoruhodná, výjimkou je jejich dcera Lukrécie. S lehkou nadsázkou pojatý příběh hrají starší děti ze základní a středních škol.

Obě inscenace se hrály ve svátečním čase velikonočním, tedy na Velký pátek 10. 4. v 18 hodin v Městském divadle. Jak vystoupení mladších dětí, tak zajímavé ztvárnění druhého představení v podání starších dětí slavily úspěch. Reportáž z představení můžete vidět na www.sobotka (Naše televize) nebo www.nasetelevize.cz.

Ani sóloví recitátoři letos nezháleli a z jičínského okresního kola postoupilo šest dětí ze čtyř kategorií - tedy obrovský úspěch. Gratulujeme Karolíně Plíškové, Míše Hruškové, Žofii Buchalové, Denise Tobiškové, Adamovi Hoškovi a Danu Krejčíkovi. Držte jim palce v krajském kole v Hradci Králové.

Se všemi příznivci Studia Šrámkova domu se těšíme na shledanou na některém z našich veřejných vystoupení, na Šrámkově Sobotce nebo u zápisu do dalšího školního roku v říjnu 2009.

MgA. Lada Blažejová

Ukázka z vystoupení Studia Šrámkova domu na okresní přehlídce 4.3. v Jičíně.

MATEŘSKÉ CENTRUM ŤAPIK SLAVÍ 1. NAROZENINY

15. května uplyne rok od slavnostního otevření soboteckého mateřského centra, které jsme pojmenovali „Ťapík“. A jaký ten uplynulý rok vlastně byl?

V květnu 2008 jsme při první schůzce netrpělivě očekávali první maminky s dětmi a byli zvědaví, jestli se jim u nás bude líbit. Do konce června jsme se setkávali každý čtvrtek, vymýšleli si program a těšili se ze společných schůzek. S koncem školního roku se s námi však téměř všechny maminky rozloučily, protože se vrátily do práce a děti začaly navštěvovat mateřskou školku. A tak jsme opět čekali na příchod září a byli zvědaví na nové tváře.

Od září navštěvuje MC přibližně 14 maminek, tatínek i babiček. Na schůzkách se nás schází okolo deseti a to je vzhledem k menšímu prostoru MC „tak akorát“. Každý měsíc vytváříme společně program, na kterém se také dohromady podílíme. Tancujeme, zpíváme, malujeme, jezdíme na malé výlety nebo hrajeme dětem pohádky. A protože se postupně rozrůstáme, přidali jsme k našemu čtvrtletnímu setkávání další den a nazvali ho „Úterky pro nejmenší“.

Každé úterý se také scházíme v tělocvičně ZŠ, kde si mohou děti společně s rodiči zacvičit. A aby to maminkám nebylo líto a měly na sebe také trochu času, otevřeli jsme pro ně Kurz břišních tanců.

Naše MC je otevřeno pro všechny maminky, tatínky, babičky, dědečky i ostatní. Také všechny akce, které pořádáme jsou pro všechny a nezáleží na tom, zdali máte malé či velké děti.

Vypadá to jednoduše. Maminky se sejdou, popovídají si a někdo si řekne, že to nestojí ani žádnou námahu, čas, peníze. Ve skutečnosti za tím vším stojí spousta hodných lidiček, kteří dobrovolně pomáhají při všech akcích, připravují a organizují je a zajišťují tak běh celého MC.

Ráda bych touto cestou poděkovala nejenom všem maminkám, tatínkům a kamarádům, ale především městu Sobotka, které nám umožnilo využívat zdarma prostor pro MC, Základní škole, která nám zdarma pronajala tělocvičnu na úterní cvičení, a také Mateřské školce, která nám vyšla vždy vsůč. A dále pak Spolku Bendl, bez něhož by MC Ťapík nevzniklo.

Myslím si, že v uplynulém roce se MC dařilo a splnilo svůj význam i náplň. Těším se na nové maminky, děti i kamarády a také na nové zážitky, které společně prožijeme!

Mgr. Zdeňka Badová - vedoucí MC Ťapík

Pravidelná činnost MC Ťapík

Úterky pro nejmenší

Každé úterý od 10 hod. v MC

Cvičení s dětmi

Každé úterý od 17 do 18 hod. v tělocvičně ZŠ

Břišní tance

Každou středu od 19 do 20 hod.
v 1. patře zdravotního střediska

MC Ťapík

Každý čtvrtek 9 – 11:30 hod.

FOTOGRAFIE Z KULTURNÍCH A SPOLEČENSKÝCH AKCÍ V ÚNORU A BŘEZNU

Pozdravy z Mateřského centra Āapík.

Foto: MC Āapík

Vystoupení „Notičky“ - nejmenších členů ZUŠ na slavnostním koncertu, který se konal 14. 3. v sále spořitelny u příležitosti 20. výročí založení sobotecké pobočky ZUŠ J. B. Foerster a Jíčin.

Na slavnostním koncertu vystoupily mimo jiné (zleva) Kristýna Štroblová, Anna Buchalová a Eliška Frydrychová. Vpravo stojí vedoucí pobočky ZUŠ v Sobotce Petra Matoušková.

V sobotu 21. 2. pořádaly MKS Sobotka a T.J. Sokol Sobotka druhý Sobotecký ples. Přestože hudba Luboše Odháněla a jeho skupiny W.I.X. nenabídla klasický plesový repertoár, více jak 220 návštěvníků se skvěle bavilo.

Sbor dobrovolných hasičů Sobotka pořádal v sobotu 7. 3. v sokolovně tradiční Maškarní merendu. Skupina Seven, která večer hrála, přilákala mnoho fanoušků ze širokého okolí. Podle organizátorů bylo v sokolovně více jak 550 lidí, což tento sál opravdu dlouho nezažil. Atmosféra byla vynikající, taková jaká má být na správné rockové zábavě. Více fotografií naleznete na webových stránkách skupiny www.iseven.cz

foto: archiv skupiny Seven

◀ The Angličan - tak svoji one man show nazval Scott Lee Hansen. Mladý Angličan, který žije a pracuje v Jičíně, přijel 27. 3. do soboteckého městského divadla, aby ukázal, jak vidí českou realitu, zvyky i jazyk. Téměř dvouhodinové vystoupení podané osobitou češtinou, plné vtipu, gagů a improvizace, vyvrcholilo zpěvem české hymny, ke kterému se přidalo i padesátihlavé publikum, které v průběhu celého představení na Scottyho živě reagovalo a vytvořilo tak velmi dobrou kulisu. Více na www.myspace.com/theanglican. -JAN-

Ukázka z vystoupení Studia Šrámkova domu na okresní přehlídce 4.3. v Jičíně.

ŠKOLNÍ STRÍPKY

BESEDA S LÉKAŘKOU MONIKOU HAVELKOVOU

27. března 2009 jsme mezi nás v rámci projektu „Člověk, zdraví a jeho ochrana“ pozvali odborníka z řad rodičů, paní Moniku Havelkovou, která je lékařkou a pracuje jako anestezioložka.

Paní doktorka nás seznámila se zásadami první pomoci, s poruchami dýchání, masáží srdce, se stabilizovanou polohou i protišokovým opatřením. Pohovořila i o první pomoci při krvácení či epileptickém záchvatu. Svůj výklad doplnila názornými ukázkami. Připomněla nám, že naše včasná pomoc, i ta sebemenší, může druhému člověku zachránit život.

Děkujeme.

Žáci 5. A a Marcela Havlíková

MUDr. Havelková v ZŠ Sobotka.

JARO SE BLÍŽÍ

24. února proběhla společná akce školní družiny a mateřské školy pod názvem Jaro se blíží.

Děti z mateřské školky, které v září zasednou do školních lavic, přišly pracovat do školní družiny. Každé dítě mělo k dispozici odstřížky látky, váleček a hlínu. A to už začaly vznikat první jarní motivy – zajíci, slepičky, květiny, motýlci... Jeden druhému pomáhal. Po úspěšném dokončení daly děti své výrobky na týden odpočinout, aby uschly. Potom půjdou do keramické pece.

Všechny děti dostaly sladkou odměnu a odcházely s úsměvem na tváři. Nyní už se těšíme na další spolupráci při jarním sportování.

Alena Mocáková

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ V SOUTĚŽÍCH

Od ledna do konce března proběhla první okresní kola předmětových soutěží. Naši žáci se opět dokázali zviditelnit v často silné konkurenci.

21. ledna se konala *MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA*, ve které se na 4.-5. místě prosadil Jakub Drbohlav

z 5.A. Adéla Šimůnková z 9.B obsadila 4. místo v *ANGLICKÉ KONVERZAČNÍ SOUTĚŽI* 25. února. Žáci 9.B se 17. března zúčastnili *OLYMPIÁDY V ČESKÉM JAZYCE* – Adéla Šimůnková obsadila 11. místo a Daniel Krejčík 14. -16. místo z celkového počtu dvaceti osmi soutěžících. V *ZEMĚPISNÉ OLYMPIÁDĚ* nás vynikajícím způsobem reprezentoval Lubor Jenček ze 7.A - obsadil ve své kategorii 1. místo, Jan Šulc ze 6.B se v kategorii mladších žáků umístil na 8. místě.

Všem soutěžícím děkujeme, blahopřejeme a přejeme mnoho dalších studijních úspěchů. Dík patří také vyučujícím, kteří je na soutěže připravovali.

N.O.

DIVADELNÍ ZÁJEZDY

Škola vždy byla, je a doufám i nadále bude místem, kde se rozvíjejí nejen rozumové schopnosti dětí, ale kde také zároveň dochází k formování jejich morálních postojů a k rozvoji kulturního chování. Dnešní přetechnizovaná a přemedializovaná doba s sebou nese řadu negativních jevů, které na naše děti působí. Je pro ně těžké se v nich orientovat, odolat některým nástrahám a smysluplně trávit volný čas. Proto naše škola již tradičně organizuje podvečerní zájezdy žáků 1. i 2. stupně na abonentní divadelní představení do Mladé Boleslavi. Měli jsme radost, že po loňském, programově nepřilíš úspěšném ročníku, se letošních divadelních zájezdů zúčastnilo 45 žáků, kteří v průběhu roku zhlédli následující představení : M. Twain – Dobrodružství Toma Sawyera, W. Shakespeare – Sen noci svatojánské, S. Townsendová – Tajný deník Adriana Molea, J. K. Tyl – Strakonický dudák, J. Giraudoux – Ondina.

Poslední jmenované představení bylo dle názoru dětí i učitelů nejhezčí.

Jana Knapová

NÁVŠTĚVA ŠRÁMKOVA DOMU

V pondělí 23. března jsme v rámci literární výchovy navštívili muzeum Fráni Šrámka na soboteckém náměstí. Pan Janatka, který nás provázel Šrámkovým životem, nám prozradil spoustu zajímavostí. Zjistili jsme celkem překvapivou skutečnost, a to, že se Fráňa Šrámek narodil ve vedlejším domě, v budově dnešní knihovny, a ne tady, jak asi většina z nás předpokládala. Mimo jiné také vysvětlil, proč se Šrámkova rodina tak často stěhovala a za co byl Fráňa dvakrát vězněn. Když jsme se o něm mnohé dozvěděli, zhlédli jsme zajímavý dokument, údajně nejstarší a také jediný snímek ze života tohoto talentovaného básníka, prozaika a dramatika, na jehož počest se v Sobotce každým rokem koná festival Šrámkova Sobotka. Kromě Šrámka, jeho ženy Milky Hrdličkové-Šrámkové a jejich přátel, mezi které patřil mimo jiné i Karel Čapek, jsme v dokumentu viděli Sobotku ve 30. letech 20. století. Na závěr jsme mohli ve dvou místnostech muzea spatřit nábytek, který byl po Šrámkově smrti přivezen z jeho pražského bytu. Díky tomu všemu jsme si mohli lépe představit život a prostředí, ve kterém Fráňa Šrámek žil a tvořil svá díla.

A. Šimůnková, žákyně 9.B

VÝSLEDKY TURNAJE ŠKOL VE FLORBALU

historický úspěch našich žáků

Během února a března se konala jednotlivá kola turnaje škol ve florbalu, kterých se účastnili i žáci ZŠ Sobotka. Nejprve jsme zvítězili ve velmi silně obsazeném okrskovém kole, kde jsme dokázali vyřadit ze hry o postup do okresního kola tři jičínské školy (1. ZŠ Jičín, 3. ZŠ Jičín a LG Jičín). V okresním kole, které se konalo 3. března 2009 v jičínské sportovní hale, jsme se postupně utkali s 2. ZŠ Jičín, ZŠ Habr Hořice, ZŠ Pecka a Gymnáziem Nová Paka. Stejně jako v okrskovém kole jsme nebyli poraženi a po celkovém vítězství jsme postoupili do krajského kola, což byl pro nás ohromný úspěch.

Naši žáci se na turnaji prezentovali výbornou kombinací hrou a velkou bojovností, což ocenili ostatní vedoucí mužstev a především trenér místního florbalového celku. Ten si následně dva naše hráče (Filipa Kupce a Vojtěcha Kalinku) vybral pro svůj mládežnický florbalový oddíl.

Krajské kolo, které bylo v letošním roce tou nejvyšší možnou úrovní, se konalo 26. března 2009 ve Dvoře Králové nad Labem. Na tomto turnaji se nám již tolik nedařilo, neboť zúčastněné školy byly opravdu velmi silné, takřka poloprofesionální. V konkurenci šesti škol jsme nakonec obsadili páté místo. Pozitivem pro naše žáky byl jistě fakt, že si mohli zahrát se špičkovými týmy a poznat jinou úroveň hry, než se kterou se setkávají na běžných turnajích.

Radek Štaff, vedoucí mužstva

Přehled dosažených výsledků:

Okrskové kolo – Jičín - 18. 2. 2009

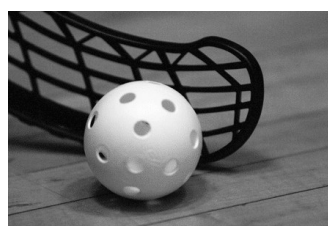
ZŠ Sobotka – 3. ZŠ Jičín	3:0
1. ZŠ Jičín – ZŠ Sobotka	1:1
ZŠ Sobotka – LG Jičín	5:2

Okresní kolo – Jičín – 3. 3. 2009

ZŠ Sobotka – 2. ZŠ Jičín	4:1
ZŠ Habr Hořice – ZŠ Sobotka	2:4
ZŠ Sobotka – ZŠ Pecka	7:0
Gymnázium N. Paka – ZŠ Sobotka	1:1

Krajské kolo – Dvůr Králové n. L. – 26. 3. 2009

ZŠ Schulzovy sady Dvůr K. – ZŠ Sobotka	6:2
ZŠ Sobotka – Gymnázium Náchod	2:5
ZŠ Strž Dvůr Králové n. L. – ZŠ Sobotka	2:3

ZŠ Sobotka reprezentovali: Dominik Stránský, Oldřich Knobloch, Michal Rychlý, Daniel Mikulecký, Ondřej Havelka, Filip Kupec, Vojtěch Kalinka, Jakub Bárta, František Bartko, Tomáš Klečal, Jan Havelka, Pavel Říha a Milan Kolařík.

Vítězné okresního kola ve florbalu - Jičín, 3. března 2009

BLAHOPŘÁNÍ

Věrnému Sobotřáku, spoluřáku a kamarádu od věrných Sobotřáků, spoluřáků a kamarádů

Milý Karole.

Není nám už šest, sedmnáct ani dvacet let, ale všichni, jak se domníváme, jsme a budeme i nadále činní duchem i tělem. Právě sedíme na Poště, popijeme vídeňskou kávu a debatujeme o dobách minulých i současných. Kdo? Jarda Havlík, Cilka Tomsová-Komendrová, a Jana Ouředníková-Šulcová.

Vzpomínáme na prvních poválečných pět let Obecné školy v Sobotce, na nezapomenutelnou učitelkou Marii Rousovou a přísného řídícího Františka Broučka. Také na Mářinku Brixovou a Ladislava Luxe.

Vzpomínka první: účastníci akce Miloš Janatka, Jaroslav Havlík, Franta Ron. Ve druhé třídě obecné školy jdeme na závěr školního roku s naší milou třídní na vlastivědný výlet na Kost. V Plakánku nedaleko studánky Roubenky svačíme. Někdo z kluků objevil nedaleko na mezi vosí hnízdo. Miloš, Jarda a Franta s klacíky v rukou vosy dráždí. Několik jich vylétne a několik hochů je poštipáno. Jarda vyvázl bez úhony. Hlásí: „Připraveným štěstí přeje. Ten, kdo připraven nebyl, má smůlu.“ Paní učitelka Rousová ošetřuje postižené a je velmi rozlobená.

Léta běží, jsme na měšťance. Rozdělili nás do chlapeckých a dívčích tříd. Náš ročník je také první, kde dochází ke změně povinné školní docházky ze čtyř na tři roky. Někteří z nás tak byli ošizeni o jeden rok. Učí nás Václav Frýba, Drahomíra Bílková-Kyzivátová, Jiří Zlatník, Rudolf Hošek, Josef Najmon, Jaroslava Fantová, Jaroslav Forejtek, Věra Škodová, Milada Koldovská, Miroslava a Jaroslav Šťastných, Miroslav Merhaut a další. Na obecné škole bylo povinné náboženství. Pan děkan František Koucký dovedl vyprávět velmi poutavě. Na „měšťance“ někteří z nás chodí už dobrovolně na hodiny se slečnou katechetkou Liduškou. Budova školy stojí stále na stejném místě. Ve třetím roce „měšťanky“ jsme přímými svědky absolutní likvidace staré vzácné omítky za modernější. Tenkrát se to asi zdálo být jednodušší. Škoda. Kolem celé čelní stěny školy je lešení. A to je pro některé z nás výzva. Už se nám začínají „zapalovat lýtka“, a tak v nepřítomnosti učitelského dozoru se „kluci i holky“ navzájem navštěvují z okna do okna, jednoduše, po prknech.

Vzpomínka druhá: účastníci akce Cilka a Karol. Celá parta dospívající mládeže se vypravuje na pouť do Nepřívěce. Od hřbitova Lavičkami - z kopce přes mos-

tek, do kopce - a jsme na místě. Bývalo běžné, že když se některému chlapci líbila dívka, koupil ji na pouti srdce. Karol byl už v útlém mládí pozorný. Z celé party si vybral Cilku a srdce ji věnoval. To ovšem obdarovanou a překvapenou spoluřáčku tak vylekalo, že z pouti utekla.

Vzpomínka třetí: účastníci akce Karol a ti druzí. Proč ale vzpomínat, Karole? Vždyť my se vlastně přátelíme stále. A to se nezapomíná. V běhu času se sice naše cesty vzdalovaly – ty jsi se věnoval své vědě, já zase sportu – aby se posléze opět spojovaly. Pod Tvým vedením jsme chodili v partě pomáhat na Humprecht, konali jsme i večerní prohlídky zámku. Psali jsme básničky, recitovali Šrámk (navždy nám zůstává v paměti jeho dílo a „stříbrným větrem“ jsme poznamenáni). Díky Tobě jsem měla možnost být u zrodu soboteckého Zpravodaje ŠS i při organizování prvních Šrámkových Sobotek. Prožili jsme bouřlivý rok 1968 se všemi důsledky (u Tebe podstatně nepříjemnějšími).

Tvá vynalézavost byla obdivuhodná. To jednou o Veliikonocích, když jako každoročně prochodila celou Sobotku parta mužů po známých děvčátech, jsme si „dovolili“, tehdy už s manželem Karlem a synem Robertem, odjet lyžovat do Krkonoš. K večeru po návratu

1. třída obecné školy v Sobotce 1945 - 46. S třídní učitelkou Marií Rousovou a řídícím Františkem Broučkem. Karol Bílek - ve druhé řadě, druhý zprava.

j jsme s úžasem zjistili pohromu. Za „trest“, že jsme nebyli doma, vše, co jste v naší nepřítomnosti našli na dvoře (kolečko, lopaty, hrábě, motyky aj.) bylo rozvěšeno po naší posvátné hrušce, jež by tak pohledem moderního umělce Milana Knížáka mohla připomínat vánoční stromek.

Karole, k Tvým kulatinám Ti přejeme jen vše dobré, ba nejlepší. A také díky za to, že se můžeme těšit z Tvých četných literárních prací, jež v budoucnu jistě rozmnožíš. Zdraví a dlouhá léta přejeme vlastně nám všem.

Věrná Sobotřáčka a kamarádka Jenka,
spolu s dalšími spoluřáky.

NOC S ANDERSENEM

I v letošním roce se Městská knihovna Fráni Šrámka přihlásila do celostátní akce „NOC S ANDERSENEM“. Děti měly možnost si ověřit, co knihy v době, kdy se nepůjčuje, dělají. Pozvala jsem na nocování do knihovny děti z druhých tříd sobotecké základní školy. Sešli jsme se v pátek 3. 4. v 18 hodin, po seznámení a odevzdání přihlášek jsme se spočítali a zjistili, že bude nocovat 26 dětí.

Všichni jsme si připomněli, kdo byl Hans Christian Andersen a jaké jeho pohádky známe. Poté jsme procházkou po Sobotce došli na Humprecht, kde na nás čekal zámecký kastelán Jirka Holub. Provedl nás všemi prostorami zámku, vyprávěl historiku o Černínovi z Chudenic a dokonce jsme za soumraku chodili po ochozu zámku. Poděkovali jsme, rozloučili se a šli zpět do knihovny, kde na děti čekalo občerstvení v podobě perníku, který pro ně upekla babička jedné z účastnic. Tímto bych jí chtěla moc poděkovat.

Letošní kouzelná noc byla ve znamení spisovatele a ilustrátora Ondřeje Sekory. Společně jsme si přečetli ukázky z jeho knihy „Knižka Ferdy Mravence“. Dětem se čtení o mraveništi, Ferdovi a jeho kamarádech moc líbilo a s otevřenými ústy poslouchaly. Dětem jsme rozdali papíry a pastelky a všechny malovaly Ferdu, Berušku, Brouka Pytlíka a nebo celé mraveniště.

Byly nadšené tím, že si Ferdu vyrobeného z vařečky můžou odnést domů.

Všichni, opravdu i ti poslední, usnuli po půlnoci. Byla to krásná noc a už se těšíme na další nocování v knihovně.

Pavλίna Havlová

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Dne 10. 3. si děti pod vedením zahradnice p. Vitinové vytvořily ve školce „Zelenou zahrádku“. Nejdříve si zasely pšenici, zalévaly ji a pak vyrobily papírového zajíčka, kterého do zahrádky posadily. Zahrádky vyráběly i z krepového papíru. Všechny děti byly z výsledku nadšené.

Výsledky zápisu do MŠ

Zápisu se zúčastnilo celkem 31 žadatelů. 26 dětí bylo přijato, pěti žadatelům nebylo vyhověno z důvodu nesplnění kritérií pro přijímání dětí do předškolního vzdělávání.

V. Macounová

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

UZAVŘENÉ SŇATKY

27. 2. 2009 hrad Kost

Jiří Šroll, Liberec

Šárka Úlehlová, Liberec

21. 3. 2009 zámek Humprecht

Jan Paldus, Huť

Helena Bendová, Praha

1. 4. 2009 hrad Kost

James Phillip Antill, Velká Británie

Elizabeth Laura Deacon, Velká Británie

JUBILEA

Řadu významných životních výročí občanů s trvalým pobytem v Sobotce a v našich připojených obcích započal v měsíci únoru pan **Václav Borovička** ze Sobotky. Narodil se dne 10. 2. 1924. Štíhlý pán, v mládí aktivní skaut, si svou fyzickou kondici stále ještě udržuje zdravotními procházkami. Jen paměť se od posledního zveřejněného jubilea před 5 lety trochu zhoršila, ale tak už se to někdy s přibývajícím věkem stává. Přesto pan Borovička rád vzpomíná na pracovní část svého života, zejména na období strávené v podniku „Silnice“ v Mnichově Hradišti. S manželkou vychovali dvě děti, syna a dceru, které mu nyní pomáhají v činnostech, na něž by už dnes sám nestačil.

17. února 2009 oslavil své 80. narozeniny pan **Jaroslav Konečný** ze Sobotky. Jinak aktivní účastník pánského spolku scházejícího se v cukrárně u Staškových. A co o sobě jubilant prozradil? Život jej několikrát postavil před různá důležitá rozhodnutí. Již od mládí se musel naučit s těmito zkouškami vypořádat. Aby obstál, musel být dostatečně silný a přes všechny nepříjemnosti i dostatečně optimistický. Dnes už na vše vzpomíná spíše s úsměvem. Hlavním zaměstnavatelem mu byla v době aktivní pracovní činnosti boleslavská Škodovka, kterou opustil až v důchodovém věku. Nyní už se těší ze svých dětí a vnoučat. Je rád, že dcera i syn získali dostatečné vzdělání, které je v současné době tolik důležité.

80 let se také dožila a s rodinou a nejbližšími známými oslavila paní **Božena Bláhová** ze Sobotky. Narodila se 18. února 1929 v Praze. A jak zakotvila právě v Sobotce? Pracovala během života v různých pohostinských zařízeních Jednota. V Trutnově se seznámila se svým životním partnerem a pak už to byla cesta společná, a jak děti odrůstaly, bylo to i zaměstnání docela pracovní výhodné. Řízením osudu se rodina dostala i do Sobotky. Nejprve působili v hotelu Beseda na náměstí, později také v hotelu Pošta. Ve městě se jim zalíbilo a po koupi domku nesoucího ve štítu pamětní desku připomínající herce, žurnalistu a spisovatele Josefa Ladislava Turnovského, to bylo jasné. Žít tu bude rodina trvale. Nyní již domek obývá paní Bláhová sama, ale prostředí si kolem sebe dokázala vytvořit velice příjemné, takže i děti a jejich rodiny se zastaví rády.

Prvním březnovým jubilantem s datem narození 4. 3. 1924 byl pan **Jaroslav Balák** ze Sobotky. O tom, jak se z vyučeného holiče může stát Škodovák, by mohl vyprávět a také vyprávěl. Vlastně to své původní řemeslo trochu provozoval. Dokonce byl jako holič také totálně nasazen na práci do západních Čech, ale potom, když měl rodinu, byl jistější výdělek v Mladé Boleslavi. Ve Škodovce pracoval až do skončení aktivní pracovní činnosti. Nyní žije ve svém domku sám, pravidelně jej však navštěvuje dcera a občas se zastaví i vnoučata. Nakonec to bylo zřejmé i o jeho narozeninách. Navíc přišli poblahopřát i sobotečtí baráčníci, takže povídání bylo hodné. Společnost také doplňoval kanárek Filípek v kleci na skříní, který už nějakou dobu tvoří s panem Balákem nerozlučnou dvojku.

4. 3. 2009 oslavoval také své životní jubileum sobotecký občan pan **Jaroslav Najmon**. Čerstvý devadesátník vzpomínal zejména na období, kdy byl zaměstnancem pošty. Je docela zajímavé, že ani pan Najmon nevykonával svoji původní profesi, ve které se vyučil - měl být totiž pekařem. Více jej však přitahovala poštovní činnost. Nejprve vypomáhal zastupováním různých poštovních doručovatelů, a tak postupně poznal široké okolí a hlavně lidi v něm. Na venkov nepřinášel jenom dopisy a balíky, ale také třeba léky a jiné potřeby, pro něž by lidé museli dojíždět. Vše rozvážel na kole, vpředu i vzadu balíky a přes rameno velkou poštovní brašnu...jak hezky se to vzpomíná... A nakonec, jako vždy, pan Najmon nezapomíná vyjádřit poděkování svým dcerám, které se o něj i manželku obětavě starají.

Co nového napsat o dalším jubilantovi panu **Miroslavu Hájkovi** ze Sobotky? Dne 13. 3. 2009 mu bylo již 93 let. A tady platí, žádná nová zpráva je vlastně dobrá zpráva. Tentokrát byl pan Hájek o svých narozeninách trochu nemocen, a tak dárek od města s kytičkou a osobním blahopřáním podepsaným panem starostou a místostarostou za něj přijala vnučka. Děda je prý jinak docela v pohodě. Chodí i na malé procházky a dceřina rodina o něj pečuje. Vlastně veškeré důležité dění se odehrává v dědečkově stále vylepšované kuchyni.

O prvním jarním dnu oslavila své 80. narozeniny sobotecká jubilantka paní **Zdeňka Borková**, rodačka z nedalekých Čalovic. Ve svém povídání vzpomínala, jak vlastně po základní škole šla do ordinace pana doktora Kafky, aby se učila pomocným zdravotnickým úkonům, potom absolvovala kurz pro ošetřovatelky dětí v zemědělských útulcích a začala působit u malých dětí, a nakonec pracovala v sobotecké sklárně. Broušení skla, které vlastně po celý aktivní život dělala, ji zprvu moc nezaujalo, přesto vytrvala a zvykla si. Ve sklárně se seznámila se svým manželem a společně se pustili do stavby vlastního domku. Dnes už domek stavebně vylepšuje manžel dcery, která se svou rodinou v domě rovněž žije. Že život přináší i různé nepředvídatelné události, poznala i paní Borková. Tragické úmrtí syna je pro ni stále smutnou vzpomínkou. A jak sama říká, všechny bolesti léčí většinou nějakou pracovní činností. Už teď se těší na jaro, na kousek lesa, který v restituci získala a který jí dává zapomenout na vše, co ji trápí.

Všem jubilantům už konečně hřejivé jarní sluníčko a také radost a zdraví do dalších let přeje

Jaroslava Vraná

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem přátelům, kteří mi osobně i písemně blahopřáli k mým 70. narozeninám. Zvláštní poděkování patří panu starostovi Stanislavu Tláškovi a panu místostarostovi Jaroslavu Šolcovi za blahopřání jménem města, paní Aleně Pospíšilové a panu Janu Janatkovi za zorganizování přátelské schůzky v knihovně a paní Janě Ouředníkové za gratulaci od spolužáků. Budu se snažit, abych i po sedmdesátce byl Sobotce alespoň trochu prospěšný.

Karol Bílek

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Zemřel Tomek Opletl. Starší generace Sobotáků

ještě pamatuje doby, kdy jsme chodili s bolestmi zubů k panu dentistovi Antonínu Opletlovi (1904-1981) do jeho ordinace v domě čp. 127. Dobře si pamatujeme i jeho mírnou a laskavou manželku Jarmilu (1909-1974). Měli dva syny, budoucího právníka Milana (1938) a budoucího lesního inženýra Tomislava.

Nedávno jsme dostali smutné oznámení, že Tomek už není mezi námi.

Narodil se 25. března 1940 v Mladé Boleslavi, navštěvoval soboteckou osmiletku a v letech 1954-1957 mladoboleslavskou jedenáctiletku. Po maturitě se z politických a kádrových důvodů nedostal na vysokou školu a musel se živit jako dělník v přádelně v Rudníku a na polesí Kost. Pak vystudoval Střední lesnickou technickou školu v Písku a následně v letech 1961-1966 lesní inženýrství na Vysoké škole zemědělské v Brně. S moravským hlavním městem spojil celý svůj další život. Do Brna jsme mu posílali i náš Zpravodaj. Po vojně se tu oženil a s manželkou Jitkou měli dceru Janu (historičku, která učí na Palackého univerzitě v Olomouci) a syna Pavla, který se stal v otcových stopách inženýrem a jeho spolupracovníkem.

Tomek působil v několika zemědělských podnicích (Státní zkušebna zemědělských a lesnických strojů, Agropplan), věnoval se lesnické technice, projektování cest a drobných zemědělských úprav atp. Je autorem knihy *Práce s jednomužnou motorovou pilou, její údržba a ošetřování* (2 vydání, 1972 a 1974). V letech 1983-1985 absolvoval při práci postgraduální studium Inženýrská výstavba a voda v zemědělských soustavách na brněnské Vysoké škole zemědělské a mohl pracovat jako samostatný projektant. Od roku 1992 podnikal jako projektant v oboru revize pozemkových katastrů a úprav, v posledních letech společně se synem.

Od roku 2001 bojoval s těžkou nemocí, prodělal několik operací a 5. února 2009 v Brně zemřel. Jeho dcera nám napsala: *Sobotka, Kost, Humprecht i Staré Hradky tvořily kraj jeho dětství a mládí, kam se rád vracel a o němž snil. Někdo z jeho vrstevníků a kamarádů by si na něj mohl vzpomenout.*

Tomku, vzpomínáme a budeme vzpomínat.

Karol Bílek

Odešla věrná Šrámkových Sobotek

Až po uzávěrce minulého čísla došla smutná zpráva, že 8. února v Praze zemřela ve věku 87 let paní redaktorka PhDr. Dagmar Šafaříková, dlouholetá pravidelná návštěvnice Šrámkových Sobotek. Drobnou starší dámu jsme potkávali na každé denní i večerní akci, se zájmem o vše. Na přednáškách sedávala ve spořádaně v první řadě vpravo, vždy soustředěná na přednášku či program, vždy schopná věcně diskutovat. Bývala kdysi v redakci Literárních novin, později v odborářské Práci. Tam se věnovala rovněž kultuře. Ta jí byla celoživotním zájmem a láskou. Proto našla cestu i k nám do Sobotky.

Aleš Fetters

Únor

Dne 5. února zemřel ve věku nedožitých 69 let sobotecký rodák pan Ing. Tomislav Oppelt, Brno. Dne 15. února zemřel ve věku nedožitých 88 let pan Antonín Zima, rodák ze Sobotky, Jičín. Dne 17. února zemřel ve věku 73 let pan Jaroslav Ulrich, dlouholetý člen ZD Markvartice. Dne 22. února zemřela ve věku 61 let paní Majka Procházková, rozená Černá z Oseka, Dolní Bousov. Dne 27. února zemřel ve věku 40 let pan Toník Koťátko ze Sobotky.

Březen

Dne 3. března zemřela po krátké nemoci ve věku 90 let paní Marie Šoutová z Podkosti. Dne 6. března zemřela ve věku 84 let paní Zdeňka Kzyvátová, rozená Strnadová ze Sobotky, Turnov. Dne 19. března zemřela ve věku 81 let paní Vlasta Bušková, rozená Jirčáková z Dehetníku, Nepřívěc. Dne 24. března zemřel ve věku 76 let pan Josef Navrátil ze Sobotky.

V životě se loučíme mnohokrát, s maminkou jen jednou. Dne 22. dubna 2009 by se dožila 80 let paní **Libuše Drapáková**. Za všechnu lásku s úctou vzpomínají Majka, Pepík, Lenka s rodinami, Jára - snacha, vnučata a pravnoučata.

Sbor dobrovolných hasičů Sobotka

si vás dovoluje pozvat na oslavu

135. výročí založení hasičského sboru,

kteřá se koná **16. května 2009**

na kolbišti pod Humprechtem.

Od 9:00 bude z náměstí na kolbiště procházet průvod hasičů. Poté bude následovat oficiální zahájení. Oslavy začnou soutěží družstev v požárním sportu. Závodů se zúčastní muži, ženy a družstva mladých hasičů. Volný program bude vyplněn ukázkou hasičské techniky SDH Sobotka, HZS Jičín, HZS Mladá Boleslav a HZS Škoda AUTO a.s. Mladá Boleslav.

V 15:00 se uskuteční závod o putovní pohár v požárním útoku mezi družstvy SDH Sobotka a SDH Fulnek.

Po dobu konání oslav bude občerstvení zajištěno.

Kulturní komise OÚ Libošovice pořádá
v sobotu 9. května 2009 od 15 hodin
v hotelu Český ráj v Libošovicích
u příležitosti Dne matek

SLAVNOSTNÍ VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

narozených v letech 2000 – 2009 na Libošovicu.

Těšíme se na sousedské setkání s dětmi, jejich rodiči a dalšími příbuznými. V programu vystoupí děti ze ZŠ Sobotka, ZUŠ Sobotka a Smíšený pěvecký sbor Stojmír a Bendl.

ŽÁRLIVOST

PŘÍBĚH TŘÍ ŽEN, KTERÉ OSUDOVOU SHODOU MILUJÍ JEDNOHO MUŽE

hrají

JANA HLAVÁČOVÁ HANA MACIUCHOVÁ
LUCIE MATOUŠKOVÁ nebo JITKA MOUČKOVÁ
REŽIE: LUDĚK MUNZAR

29. 4. v 19:00

SOKOLOVNA SOBOTKA

VSTUPNÉ 180 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V MIC

TANEČNÍ 2009 SOBOTKA

MKS Sobotka bude opět pořádat

Kurz tance a společenské výchovy pod vedením tanečních mistrů Petra Mertlíka a Jaroslavy Mertlíkové a doprovodně skupiny Allegro.

Termín tanečních: 12. 9. - 27. 11. 2009

Kurzovné 1200 Kč / osoba

Více informací v MIC Sobotka, tel. 493 571 587 nebo na www.sobotka.cz

53. Šrámkova Sobotka ON-LINE aneb jazyk, literatura, škola a nová média

4. - 11. 7. 2009

Téma ročníku odráží proměny češtiny v elektronických médiích, vnímání textu v těchto médiích, moderní metody výuky (e-learning, elektronické výukové programy), pojetí knihy ve 21. století, téma internetové komunikace, internetových slovníků, literárních webů, blogů, sociálních sítí, apod...

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky vydává
MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA
nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618
e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jan Janátka
Redakční rada: Karol Bílek, Pavlína Havlová,
Miroslav Jalovecký, Lea Vejclová.

Grafická úprava: Jan Janátka
Tiskne RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911
Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V. Čechy
č.j. P/2—1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998
ISSN 12 12—7906 MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 29. 5. 2009